

ת"פ 20/12/6678 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 20-12-6678 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר/אסיר
בפיקוח)

לפני כבוד השופט מעין בן ארי
המאשימה מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד לילך שטיבל

נגד
הנאשם פלוני
עו"י ב"כ עו"ד שחר חזרוני

גזר דין

כללי

הנאשם הורשע על בסיס הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוון, במסגרת הסכמה דיןונית, בעבירה של **החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמאי** לפי סעיפים 7(א) ו- 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973.

על פי עובדות כתוב האישום המתוון, ביום 26/11/2020 החזיק הנאשם במקומות שונים בדירהתו ברחוב אליפלט 26 בתל אביב, סמים מסוכנים מסוג KETAMINE ו- MDMA בממשק של מאות גרמים.

בהתאם להסכמות בין הצדדים, המאשימה הגבילה עתרתה לעונש של 20 חודשים מאסר בפועל, ואילו ההגנה רשאית לטען証據. עוד הוסכם על חילוט כספים שנפתחו מהנאשם.

תסקير שירות המבחן

בתסקיר מיום 24/10/21 פורטו בהרחבה נסיבות חייו של הנאשם, בן 29, נשוי ואב לילד בן 3 אשר עובד כעת כקופאי.

בשנת 2005 נכח הנאשם בزيارة פיגוע התאבדות בשוק חדרה במסגרת נפגע אחיו באורח קשה ונפטר משותק לצמיות. בעקבות האירוע, במסגרתו נחשף הנאשם למראות קשים, ובצל תאונת דרכים במסגרת נפגע מספר שנים מאוחר יותר, החל לסבול מתקשיים פוסט-טריאומטיים, שהחמירו בשנים האחרונות. הידרדרות נוספת במצבו הנפשי הגיעו על

רקע תקופה קשה שעבר לנוכח משבר הקורונה והשפעותיו הקשות עליו ועל משפחתו.

הנאשם אובחן כסובל מהפרעה פוסט-טריאומתית, צורר קנבים באישור ונתון במקבב פסיכיאטרי ובטיפול פסיכולוגי.

שירות המבחן מצין כי ממסמכים שהתקבלו על ידי המומחה בפסיכיאטריה עולה כי הנאשם פיתח סימנים דיסוציאטיביים, ואף הפרעות שינה, מצב חרדה וירידה כללית בתפקוד. לשיטת הפסיכיאטר, תקופת המעוצר אף החמירה את מצבו הנפשי.

אשר למיוחס לו בכתב האישום, נטל הנאשם אחריות מלאה והביע חרטה עמוקה, והסביר כיצד העבירה על רקע קושי כלכלי אליו נקלע ומתח נפשי שבוטים יצר קשרים עם אנשים שלולים מאזור מגוריו, על מנת להרוויח "כספי קל".

עם שחררו של הנאשם למעוצר בית, שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, שיתף פעולה בטיפול ומסר בדיקות שהציבו על ניקיון מסוימים, למעט מסוג קנאביס, המשמש את הנאשם לצרכים רפואיים באופן מאושר ומפוקח. הנאשם השתלב בקבוצה במסך מספר חדשניים, הגיע בעקבות וניכר כי נתרם מהטיפול. בהמשך, השתלב בטיפול פרטני אצל ניירור-פסיכולוג, מומחה בפסיכולוגיה שיקומית. מדובר בטיפול פרטני, חד שבועי, שנutan מענה יעודי לקשיו של הנאשם ותפור לצרכיו.

בבוא שירות המבחן להעיר את המסוכנות הנשקפת מפני הנאשם, הובאו בחשבון הקושי להתמודד במצבו לחץ ודחק, וקושי להיעזר בגורמי תמייה חיצוניים, שאז עלול להתנהג באופן אימפלוסיבי. לצד האמור, הודגש כי הנאשם נעדר קווים עבריניים באישיותו, כאשר הוא אוחז בנורמות ועמדות תקיןות וניכר כי עשה מאמצים לשמור על יציבות לימודית, משפחתיות ותעסוקתית חרף ההפרעה הפוסט טראומטית ממנו סובל. כן, מפגין היענות והתגישות להליך טיפולו במו שולב. ניכר כי מונע ממוטיבציה פנימית, רצונו לשקם ולקדם את חייו וחוי משפחתו לאפיק מיטיב. התרומות השירות המבחן הינה כי הליכי הטיפול מהווים גורם מייצב חזק ומפחית סיכון, לפיקר אין מקום להתרבות השירות כגורם טיפול סמכותי נוסף.

עוד צוין בתסוקיר כי ענישה בדמות מאסר בפועל, אפילו בדרך של עבודות שירות, עלולה להוביל להידדרות ונסיגה במצבו הנפשי ועל כן המליץ לנקט בעניינו בענישה של צו שירות לתועלת הציבור, בהיקף של 150 שעות, לצד ענישה הרתעתית וקנס כספי.

ראיות לעונש

במסגרת טיעוניו, הגיע ב"כ הנאשם מסמכים, כדלקמן: סיכום בדיקה פסיכיאטרית מיום 10/1/19 מאת ד"ר רודינסקי, מומחה לפסיכיאטריה; מסמך רפואי נוסף מאת ד"ר רודינסקי מיום 11/1/21; מסמך מסכם מאת מר אמרץ, מומחה בנוירופסיכולוגיה מיום 25/10/21; אסמכתאות לזכאות לטיפול בקנאביס רפואי; ומסמכים רפואיים של אחיו הנאשם

לאחר הפגיעה.

מהמסמכים מתבלת התמונה הבאה:

בשנת 2005, בהיותו בן 13, היה הנאשם עד לפיגוע התאבדות בשוק חדרה, כאשר עמד כ- 20 מטר ממקום הפיצוץ, ונחף לмерאה של גופות, ופינה את אחיו שנפגע קשה בפגיעה. הנאשם חיפש את אחיו כשהוא חשוף למראות קשים בעקבות הפיצוץ ואף סחב את אחיו עד לאمبולנס. מיד לאחר הפיגוע, ובעקבותיו, פיתח הנאשם סימנים דיסוציאטיביים, החלו אצל הנאשם הפרעות שינה, חווית חוזרות של מראות האימה. בנוסף, החלה התנהגות המנעוית, כך למשל הנאשם נמנע מהגיאן לאזור הפיגוע.

בראשית שנת 2019, חלה החמרה נוספת במצבו של הנאשם, כאשר תדיות ה"פלאשבקים" עלתה לדיות של 3 עד 4 פעמים ביום. בנוסף, החלו תסמים דיכאוניים נוספים, הנאשם לא הצליח להתמיד בעובדה וכן חלה ירידת בתפקודו הבינאי והחברתי. בשל אלה, הומלץ על טיפול פסיכיאטרי רפואי. לאחר שהטיפול הרפואי לא שיפור באופן משמעותי את מצבו של הנאשם, התקבל אישור לשימוש בקנאביס רפואי.

במסגר מיום 11/1/21, אשר התקבל לאחר שחרורו של הנאשם מעצרמושא תיק זה, ציין כדלקמן: "אחרי השחרור, ישנה החמרה בהרגשותו: מרגיש במתה, מצב חרדה דמי פאניקה במהלך היום, דרישות כללית, כמו כן מתקשה להירדם, חולם חלומות מפחידים, פלאשבקים יותר עצמאיים. החל לקבל כדורי סיום שהוא ברשותו, ללא שיפור במצבו. נוצר רושם כי ישנה החמרה בתסמינים פוסט-טריאומטיים".

מאז 15/3/21 החל הנאשם טיפול נירו-פסיכולוגי (על ידי מומחה בפסיכולוגיה שיקומית), כשהוא משתף פעולה באופן מלא, ומגיע למפגשים בהתמדה. המסגר מעלה כי הנאשם סובל מהתקפי חרדה על בסיס יומי-יומי, כאשר הוא סובל מהפרעות בשינה, צמצום חברות, ניכרת ירידת בדמיות עצמי ומגלת הימנעויות ממצבים שעלוים להגבר אצלו את החץ. המטפל מתרשם כדלקמן: "ה הנאשם מגלה תסמים של הפרעה פוסט-טריאומטית (PTSD) כשהיא קרונית וממושכת. הנאשם מגלה דרישות יתר ומתח, מרבה להתפרץ בכעס ולאחר מכן חש אשמה וחרטה. הוא סובל מקבות רגשיות ולא פעם מרגיש מנתק מאנשים סבבו". המטפל, מתמקד בנושאים הקשורים ביחסו של הנאשם עם משפחתו וכן בכל הנוגע לעבירה הפלילית שביצע, מתרשם כי הנאשם ממוקד בשיפור מצבו, כאשר הוא שואף לנצל אורח חיים נורמליי הכלול צוות לחוקים ולנוրמות חברתיות והוא מביע צער וחרטה על העבירה שביצע, מבין את חומרתה ורוצה לשקם את חייו.

המטפל הדגיש כי המשך תעסוקה יאפשר לנԱם להשתלב חזרה בחברה ולקדם את שיקומו. לאור כל האמור, הומלץ על המשך טיפול במתכונת הנוכחית.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה בטעןיה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם, ובهم הצורך להגן על

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הציבור מפני נגע הסמים והשלכותיו הרסניות על גופו ונפשו של האדם ושל החברה כולה. באשר לנسبות המעשה, הדגישה כי מדובר בהחזקת כמות גדולה של סמים מסוכנים משני סוגים ובשל כך מידת הפגיעה בערך החברתי רבה.

ציוון, כי המאשيمة מכירה בכך שמדוברות מצבו ונسبותיו הייחודיות של הנאשם, הן בעלות השפעה על קביעת מתחם העונישה, שכן מדובר בסיבות שדרדרו את מצבו של הנאשם ותרמו לעשיית המעשה.

לפיכך, בעניינו של הנאשם עטרה למתחם מתון, לטעמה, הנע בין 20 ל- 40 חודשים מאסר.

ב"כ המאשيمة הטוענה כי לא מתקיימים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום הצדיקים חריגה ממתחם העונישה, שכן כאשר מדובר על החזקה של סמים מסוכנים מהסוג הנדזון, במשקלים גבוהים, האינטרס הציבורי של גמול והרתעה גובר על אינטרס השיקום. לפיכך, ועל אף ההערכה למאconi השיקום בהם נקט הנאשם, לא ניתן להימנע מהטלת מאסר לריצוי מאחרוי סORG וברית.

נוכח גילו של הנאשם, היעדר עבר פליליohl ונסיבות הטיפול בהם משולב, סקרה ב"כ המאשيمة כי יש למקמו בתחום העונישה ולהשיט עליו מאסר לריצוי בפועל לתקופה של 20 חודשים.

ב"כ הנאשם לא התעלם מחומרת מעשיו של הנאשם, אך סבר שיש ליתן משקל בכורה לנسبות חייו המורכבות והחריגות ביותר, לדרכו השיקומית המוצלחת, לנכונותו להמשיך בטיפול שמיטיבumo עמו ולהשלכות הרסניות שלוול לגבות מאסר על מצבו הנפשי והמשך חייו.

ב"כ הנאשם עומד על הטעמים העומדים בבסיס הסדר הטיעון, ובهم קושי ראייתי, התיחס לערפל בכתוב האישום בגין העונשין, תש"ז- 1977 (להלן - **חוק העונשין**). נטען שמדובר בהחזקת ללא כוונת סחר וכי מתחם העונישה מתחילה בחודשי מאסר בודדים בעבודות שירות ועד חודשי מאסר ארוכים.

ב"כ הנאשם הרחיב באשר לנسبותיו האישיות של הנאשם, להשפעת תקופת המעצר על מצבו הנפשי ולהחמרה משמעותית בתסמינים הפסיכוטראומטיים בעקבותיו. אשר לסיכוי שיקומו של הנאשם, הדגיש היותו מטופל בטיפול ייעודי ומוגמת איש עבורי, המשלב טיפול תרופתי ולויי פרטני על ידי מטפל נוירו-פסיכולוג מומחה. עוד עומד על גילו הצער והмотיבציה המשמשת אותה מגלה לשיקום חייו בכל המישורים. בנסיבות אלה, סבר כי יש לחרוג ממתחם העונישה משיקולי שיקום ולאמצץ את המלצה שירות המבחן.

ה הנאשם בדבריו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, הדגיש כי נמצא חיים בעיצומו של הליך שיקומי, מטופל מזה תקופה ארוכה, עובד מזה מספר חודשים וחושש שמאסר יביא להידדרות מצבו.

דין והכרעה

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, ראשית, את מתחם העונש ההולם למשי הנאשם, בשים לב לערכיים המוגנים שנפגעו, לנסיבות האירוע ולפסיקה הנווגת בנסיבות דומות.

כאשר מדובר בעבירות סמים, מדיניות העונשה ומידת הפגיעה בערך החברתי נגזרות מהצורך להילחם בנוגע הסמים ומהשלכותיו הריסניות על החברה בכללותה (ראה ע"פ 211/09 **АЗולאי נ' מדינת ישראל** (22/6/2010); ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6/9/2012); ע"פ 347/12 **מרזוק נ' מדינת ישראל** (25/6/2012); ע"פ 15/12 **בן סעdon נ' מדינת ישראל** (17/4/2016)).

באשר למידת הפגיעה בערך החברתי,ברי כי זו תהא מושפעת מכמות הסם וסוגו, כאשר מקובל שיש לנקיוט במדיניות המבינה בין אלה המחזיקים בסמים לשימוש עצמי לבין אלה המחזיקים בסם שלא לצריכה עצמית או הסוחרים בו; כמו גם בין אלה המחזיקים סמים הנחשבים קלים, דוגמת חשיש או קנבס, לבין אלה, המחזיקים בסמים מסוימים הנחשבים קשים יותר.

בעניינו, יש לחת ביטוי בקביעת המתחם לכך שהנאשם החזיק שני סוגי סם שאינם נחسبים קלים, וזאת בנסיבות העולה על זו המוכרת לצריכה עצמית (מאות גרמים).

לצד זאת, יש להזכיר, כי משקלם של הסמים שהחזיק הנאשם, פרט מרժם המשמעותי בקביעת המתחם, נותר "פרוץ" במסגרת עובדות כתוב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, יכול לנوع, לכארה, בין 200 גרם ל- 900 גרם, על כל המשתמע מכך. בהינתן כי עצמת הפגיעה בערכיים המוגנים וגודל הנזק שנגרם מביצוע העבירה נגזרים בין היתר מכמות הסם, הרי שעמימותו של נתון זה צריכה להשתקף בטוויה של המתחם שייקבע באופן בו ינתן ביטוי למניעד הרחב של האפשרויות.

נתן נסף שהינו רלוונטי למידת האשם שיש ליחס לנאשם הינו נסיבותו הייחודיות, דהיינו היוטו סובל מפוסט-טריאומה, שנודעת לה השלהה על הסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירה (סעיף 40ט(5) לחוק העונשין). המאשימה מכירה בכך כי ישנה השלהה של נסיבות אלה על קביעת המתחם עצמו, כפי שטעהה במסגרת הטיעון לעונש, הגם שיש לציין כי ראתה להציב 20 חודשים מאסר כרף תחתון.

בחינת מדיניות העונשה הנווגת בנסיבות דומות, מעלה כי מניעד העונשה מגון ורחב ככל, דרך הכלל, הטלת עונשי מאסר, לעיתים ממושכים.

aphael לפסיקה, שחלוקת הוגש על ידי ב"כ הצדדים, כדלקמן:

ע"פ 8361/17 **חליל עומר נ' מדינת ישראל** (11/7/2018), במסגרתו קבעה הערכה דינית מתחם של 15 עד 36

חודשי מאסר לנאש שଘzik 701 טבליות סם מסוג MDMA שלא לצריכה עצמית. הנאש ערער על חומרת העונש אך לבסוף, בהמלצת בית המשפט, חזר בו מהערעור;

ע"פ 2279/15 **בורוחוב נ' מדינת ישראל** (31/1/2016) במסגרתו נדון נאש שהורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית ובהחזקת כלים להכנת סם, ובאיושם נוספת הורשע בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. באישום זה, מדובר בסוגי סם מגוונים, בין היתר קוקאין במשקל כולל של כ- 50 גרם, חשיש במשקל כולל של כ- 17.5 גרם ו- 293 טבליות MDMA שהיו מחולקים לאירועים רבים. ביחס לעבירת החזקה, קבעה הערוכה הדינונית מתחם של 24 עד 48 חודשי מאסר. ערערו שהגיש הנאש על חומרת העונש נדחה;

בעפ"ג (י-מ) 29138-07-17 **מדינת ישראל נ' בלאל ג'ית** (17/8/2017), נדון עניינו של המשיב שהורשע בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. כך, החזיק המשיב 12 פלטות סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1.188 ק"ג ברוטו, ועוד 408 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 5 ועד 16 חודשי מאסר וגזר על הנאש 9 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. בערעור נקבע כי בנסיבות אלה יש להעמיד את מתחם העונש על 10 ועד 32 חודשי מאסר. עונשו של המשיב הוחמיר והוטל עליו 14 חודשים מאסר לצד ענישה נלוות;

ת"פ (י-מ) 691-09-19 **מדינת ישראל נ' אחמד אידריס** (19/10/2020) במסגרתו קבע בית המשפט מתחם של 10 עד 36 חודשים מאסר לנאש שଘzik לכל הפחות 600 טבליות סם מסוג MDMA;

ת"פ (ת"א) 43983-05-19 **מדינת ישראל נ' ראובן** (19/03/2020) במסגרתו קבע בית המשפט מתחם של 18 עד 42 חודשים מאסר לנאש שଘzik בין היתר, MDMA במשקל של מעל 300 גרם מחולק, 19 טבליות MDMA, קוקאין במשקל 10 גרם, KETAMINE במשקל 12 גרם, 56 בולים של סם מסוג LSD וכן החזיק כלים להכנת סם;

ת"פ (ת"א) 24514-09-15 **מדינת ישראל נ' פורת ואח'** (2/1/2017) במסגרתו הורשע הנאש בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בכך שଘzik בארון בדירתו סם מסוג MDMA במשקל 901 גרם, ובמקומות שונים נוספים בדירה החזיק סם מסוג AMA במשקל 1.49 גרם, סם מסוג קנבוס במשקל כולל של כ- 117 גרם וסם מסוג קוקאין במשקל של 0.85 גרם. נקבע כי סוג הסמים המוחזקים ומנותם מוביילים לקביעת מתחם ענישה הנע בין 18 ועד 36 חודשים מאסר, אך לבסוף נקבע בית המשפט בענישה שהיתה תולדה של סטייה מהמתchos מטעמי שיקום.

לאור כל המפורט לעיל, הגעתנו למסקנה כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר שמשכו 12 חודשים ועד ל-36 חודשים.

העונש המתאים ובוחינת שיקולי שיקום

בגישה העונש המתאים לנאש, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בбиוצע העבירה בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, וכן לבחון האם עניינו של הנאש מצדיק סטייה מתחם העונש, מטעמי שיקום.

מדובר בנאש צעיר כבן 29, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לילד בן 3, אשר הודה ונטל אחריות מלאה על מעשיו בהזמנות הראשונה, כאשר שירות המבחן התרשם כי הוא נעדר דפוסים עבריניים.

עובר למאצרו, עבר הנאשם תקופה משבירת על רקע מצוקה כלכלית משמעותית אליה נקלע לאחר שאיבד מקום העבודה בתקופת הקורונה, דבר שהוביל להידדרות מערכת היחסים עם אשתו תוך תהושת תסכול שאין מלא תפוקידן כבעל וכאב, כמוובה. אלה, החריפו באופן משמעותי ביותר את מצבו הנפשי והרגשי, את החרדות ותסמי הפסיכו-טרואומת, שלו אף בדיכאון, כך שהוא נתון במצבה של ממש.

אין חולק כי עניינו של הנאשם מצדיק מיקומו ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע. אלא, שהנסיבות המיחדות של המקרה שבפני, ובמיוחד לאור התהיליך השיקומי אותו עבר הנאשם, מצדיקים במידה מסוימת, מהמתחם האמור.

בעבירות החזקת סם שלא לצורך עצמית, בדומה לעבירות שחר בסם, דרך כלל, עומדים שיקולי גמול והליםעה בעקבונות מוחנים, כאשר שיקולי שיקום, יכולים לגבור רק בכפוף לנسبות המתאימות, ונתונים לשיקול דעתו של בית המשפט (ראה רע"פ 262/14 **נאשך נ' מדינת ישראל** (22/1/2014)).

לשון סעיף 40ד לחוק העונשין מלמדת, כי במקרים בהם "נאשם השתקם" או בהם "יש סיכוי של ממש שישתתקם", עשויים שיקולי השיקום לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו רע"פ 12/5727 **הציג נ' מדינת ישראל** (23/10/2012)). על הטוען להציג הлик משמעותי המגלה פוטנציאלי שיקומי גבוה וממשי, תוך קביעה כי הסיכוי לביצוע עבירות נוספת נזמין בו יותר (ראו רע"פ 13/1903 **יעישה נ' מדינת ישראל** (14/7/2013); רע"פ 5146/14 **עדן אורן נ' מדינת ישראל** (15/2/2015)). לא ניתן להסתפק בנסיבות של הנאשם להשתלב בהלכי שיקום, וכן אין די בהוכחת הлик שיקום המצויה בתחילת (reau"פ 14/747 **אלן לוי נ' מדינת ישראל** (11/2/2014)). תסוקיר שירות המבחן, בהקשר זה, בעל מעמד משמעותי, אם כי כמובן שאינו מחייב את בית המשפט (reau"פ 07/5434 **שאדי פריג נ' מדינת ישראל** (20/6/2007)).

בחינת עניינו של הנאשם, הביאה אותו למסקנה כי מתקיימות אותן נסיבות ייחודיות המכידקות מתן משקל מסוים לתהיליך השיקום, באופן בו יש להימנע מהטלת מאסר בפועל, אלא הטלת עבודות שירות ברף העליון, כפי שיפורט להלן:

ראשית, הנאשם נתון בהליך טיפול רצוף, מעל שנה. יודגש, כי הנאשם פנה לטיפול באופן יומיום, עקב החמרה במצבו הרגשי והנפשי עוד בשנת 2019. בעקבות האירוע מושא כתוב האישום, בעת ששחה בתנאים מגבלים, נרתם להליך טיפול במוסגרת שירות המבחן, כאשר דוח על התגיסות מלאה והתמדה. בהמשך, פנה למומחה לפסיכולוגיה שיקומית והוא מושיר לקבל טיפול במוסגרת זו עד היום, כאשר גובשה תוכנית טיפולית ארוכת טווח. במקביל, מטופל הנאשם גם על ידי פסיכיאטר, לרבות קבלת תרופות הנדרשות במצבו כמוובחן PTSD ומהשך מעקב פסיכיאטרי מובנה.

שנית, הטיפול אותו עבר הנאשם הינו ייעודי לצרכיו ונוטן מענה למסוכנות הנש��פת מפניו. נודעת חשיבות רבה לעובדה כי הטיפול המשולב בו נתון הנאשם, עונה על צרכיו ובווייתו כפי שעמדו ברקע לביצוע העבירה. לא בלבד, שירות המבחן מכך על הפחתה במסוכנות בעקבות הטיפול. כאן מדובר להציג, כי בכוונתי להטיל על הנאשם צו פיקוח של שירות המבחן לצורך בחינת התמדתו בהמשך הлик השיקומי.

שלישית, גורמי הטיפול מתרשים מפוטנציאל שיקומי גבוה ביותר: הנאשם מצילח להיעזר בטיפול, וחלה הטבה ניכרת במצבו הרגשי, עסוק ומומך בגורמים מקדים, ומלא במוותיצה לשקם את חייו ולנתבם לאפיק נורטיבי. הנאשם מקיים קשרי זוגיות ומשפחתי, מגיס להלirk הטיפול, רגשי ופסיכיאטרי, נוקט פעולות אקטיביות לשיפור חייו- פועל לשיפור מצוקתו הכלכלית כך ששינה מקום מגורי, מצא עבודה חדשה ומתמיד בה מזה מספר חדשים, שומר על תפקוד תקין ויציב בחיו חרף קשיים הנובעים מהתמודדות עם הפרעת הפסיכו-טרואמה.

הנאשם מגלה תובנה לחומרת מעשיו ונוטל עליהם אחריות מלאה, כמו גם לגורם שעמדו ברקע לביצועם.

כל גורמי הטיפול מעידים על פרוגנזה שיקומית גבוהה, ולא בכדי שירות המבחן מצא בכל אלה גורמים המפחיתים את הסיכון לביצוע עבריות נוספת.

רביעית, הבאתិ בחשבון את הפגיעה בנאשם עקב הטלת עונשה בדמות מאסר בפועל וכן בסיכון שיקומו, זאת על רקע נתוני הקונקרטיים. כך, מסמך הפסיכיאטר מיום 11/1/21 עולה כי לאחר תקופת המעצר בה שהה הנאשם חלה החמרה בהרגשתו שכן הוא הרגיש במתח, סבל מצבי חרדה דמוני פאניק, דרישות כללית ונדרדי שינה. מתסקרים שירות המבחן ופסיכום פסיכיאטרי מיום 25/10/21, עולה כי השבתו של הנאשם לתעסוקה רציפה תתרום להשתלבותו בחברה, באופן שיקדם את שיקומו.

חמישית, שקלתי את התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח, ובהמשך, מספר חדשים במעצר בפיקוח אלקטרוני. תקופה זו וההליך המשפטי, מהווים גורמי הרתעה משמעותיים עבורו, להתרשםות גורמי הטיפול ושירות המבחן. בנוסף, תקופה זו לא תנווה מהעונש שיוטל עליו.

לאור כל האמור, סבורתני כי קיימת הצדקה לסתות סטיה, גם שמידתית, ממתחם העונש אותו קבעתי לעיל.

משנקבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על 12 חודשים ובשים לב לכך שהנאשם ששה שבועיים ימים במעצר מאחורי סורג ובריח, עסוקין בסטיה של חדשניים ימים, על כל המשטמע לכך (אשר לסתיה מתונה ממתחם עונש הולם, ראו לאחרונה ע"פ 4536/21 **פרץ נ' מדינת ישראל** (4/11/2021)). כל זאת, ביתר שאת, כשאין חולק שנוכח נתנוו של הנאשם מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח מהוות פגיעה חמורה עבורו.

אדגיש, כי ככל שהיא מדובר בנאשם בעל הרשות קודמות, ושלא נקבע לגביו על ידי שירות המבחן כי הוא נעדר קוו אישיות עבריניים, ואלמלא אותו טיפול שנutan כבר בשלב זה את אותן, ולאחרלא נתנוו הייחודיים של הנאשם כمفорт בהרחבה - לא ניתן היה לסתות, ولو במעט, ממתחם ההולם בעקבות אלה.

אשר לרכיב הכנס, נוכת קשיים כלכליים ונסיבותיו האישיות של הנאשם, ראויו להטיל קנס מותן.

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מסר למשך 9 חודשים אשר ירצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת ממונה מיום 31/1/2022 תשומת הלב להערות הממונה בכל הנוגע במצבו הנפשי של הנאשם ומכסת השעות הפחותה המומלצת עקב כר.

ב. מסר למשך 8 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור במשך שלוש שנים מהיום עבירה לפי פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. קנס כספי בסך 7,000 ₪ או 3 חודשים מאסר תמורהם. הקנס יופק בנסיבות בית המשפט עד ליום 15/12/21. ניתן לקוז הפקודות בתיק המעצר.

ד. אני מעמידה את הנאשם בפיקוח שרות המבחן לתקופה בת 12 חודשים. הובהר לנאם כי היה ויפר את צו המבחן, ניתן יהיה להשיבו את עניינו לבית המשפט ולגזר את דינו מחדש.

נוכח הסכמת הצדדים- אני מורה על חילוט 12,490 ₪ או \$ 400 שנתפסו מה הנאשם.
אני מורה על השבת רכבו של הנאשם, מאזדה מר. 11-154-67-67 לחזקתו.

ניתן צו כללי ומוגברים.

זכות ערעור כחוק.

המציאות תשלח העתק לשירות מבחן.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ב, 25 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.

מעין בן אריה, שופטת